

TENLASTENEMING VAN EEN VREEMDELING VOOR EEN KORT VERBLIJF IN BELGIË¹

[Bijlage 3bis van het koninklijk besluit van 8/10/1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen]

INFORMATIEBROCHURE VOOR DE GARANTEN

1. Wat is het doel van een verbintenis tot tenlasteneming?

Een vreemdeling die zich voor een kort verblijf [maximum 90 dagen voor elke periode van 180 dagen] naar België begeeft, moet bewijzen dat hij voldoet aan de voorwaarden om de Schengenruimte binnen te komen². In het bijzonder moet hij bewijzen dat hij over voldoende middelen beschikt, zowel voor de duur van het beoogde verblijf als voor de terugkeer naar het land van herkomst³.

Elke Schengenstaat heeft referentiebedragen vastgelegd die het mogelijk maken om te beoordelen of een vreemdeling over voldoende bestaansmiddelen beschikt. Voor een kort verblijf in België moet een vreemdeling bewijzen dat hij persoonlijk op zijn minst over 95 euro per dag beschikt indien hij in een hotel verblijft en op zijn minst over 45 euro per dag, indien hij bij een particulier verblijft.

De vreemdeling die niet over voldoende persoonlijke bestaansmiddelen beschikt, of die geen geldige bewijsstukken kan voorleggen, kan een beroep doen op een garant. De verbintenis tot tenlasteneming die door een garant ondertekend wordt en door de Belgische overheden aanvaard wordt, wordt als een geldig bewijs van voldoende bestaansmiddelen van de ten laste genomen vreemdeling beschouwd wanneer hij een binnenkomstvisum voor de Schengenruimte aanvraagt of wanneer hij zich aan de buitengrenzen van deze ruimte aanbiedt.

2. Waartoe verbindt een garant zich?

Een garant verbindt zich tot het dekken van de verblijfskosten, de gezondheidskosten en de repatriëringkosten die veroorzaakt worden door de ten laste genomen vreemdeling en die gedragen worden door de Belgische staat of een Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn (OCMW).

De garant en de ten laste genomen vreemdeling zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de betaling van deze kosten gedurende twee jaar, vanaf de datum waarop de vreemdeling de Schengenruimte binnenkomt. Gedurende deze twee jaar kunnen de Belgische Staat en het OCMW dus eisen dat de

¹ Artikelen 3bis van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en 17/2 tot 17/9 van het koninklijk besluit van 08/10/1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

² De Schengenruimte bestaat uit 29 landen: België, Bulgarije, Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Kroatië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Oostenrijk, Polen, Portugal, Roemenië, Slowakije, Slovenië, Spanje, Tsjechische Republiek, Zweden en Zwitserland.

³ Artikel 6.1. c van de Schengengrenscodes

garant deze kosten terugbetaalt. Indien de garant de geëiste som niet betaalt, wordt de invordering van deze som door de Dienst Vreemdelingenzaken of het OCMW aan de FOD Financiën toevertrouwd.

3. Wie kan garant zijn?

Elke natuurlijke persoon die de Belgische nationaliteit heeft⁴, en elke EU-vreemdeling en niet-EU-vreemdeling die onbeperkt in België verblijft (B, C/K, D/L, E/EU, E+/EU+, F, F+, of M-kaart) kan een verbintenis tot tenlasteneming ondertekenen, op voorwaarde dat hij over voldoende inkomsten beschikt.

De garant moet één verbintenis tot tenlasteneming per persoon ondertekenen.

Een verbintenis tot tenlasteneming kan slechts door één persoon ondertekend worden.

4. Wat is het bedrag van de inkomsten waarover een garant moet beschikken?

De garant moet over voldoende inkomsten voor zichzelf en voor elke vreemdeling die ten laste wordt genomen beschikken.

Hij wordt geacht over voldoende inkomsten te beschikken indien hij beschikt over inkomsten waarvan het bedrag minstens gelijk is aan 120% van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15.

Sinds 1 mei 2024 is dit bedrag gelijk aan **2.089,55 euro (netto-inkomen per maand)**⁵.

Dit referentiebedrag wordt **verhoogd als de garant meerdere verbintenissen tot tenlasteneming tegelijk ondertekent**, of als hij een nieuwe verbintenis tot tenlasteneming ondertekent terwijl een of meer eerder ondertekende verbintenissen tot tenlasteneming nog steeds actief zijn.

Het wordt als volgt berekend: voor elke nieuwe begunstigde wordt de helft van het referentiebedrag toegevoegd:

Aantal personen ten laste genomen door de garant	Vereist bedrag in euro (netto)
1	2.089,55
2	$2.089,55 \times 1,5 = 3.134,35$
3	$2.089,55 \times 2 = 4.179,10$
4	$2.089,55 \times 2,5 = 5.223,90$
5	$2.089,55 \times 3 = 6.268,65$

⁴ Een Belg die niet of niet meer is ingeschreven in de bevolkingsregisters van een gemeente in het Rijk kan geen verbintenis tot tenlasteneming aangaan voor een onderdaan van een derde land want zijn afvoering maakt het moeilijk, zo niet onmogelijk, elke procedure ter terugvordering van de vergoeding van de verblijfskosten, de kosten van de medische verzorging en de repatriëringskosten door de Belgische staat te realiseren.

⁵ <https://www.mi-is.be/nl/equivalent-leefloon>

In afwijking hiervan wordt het referentiebedrag niet verhoogd wanneer de begunstigde van de verbintenis tot tenlasteneming een ongehuwd kind jonger dan 18 jaar van de hoofdbegunstigde is, dat een visum aanvraagt en tegelijk met de hoofdbegunstigde reist.

5. Met welke inkomsten wordt rekening gehouden?

De garant moet beschikken over inkomsten die stabiel en regelmatig zijn en die in het kader van een activiteit in loondienst of een zelfstandige activiteit aangegeven worden.

Met de volgende inkomsten wordt eveneens rekening gehouden:

- de aangegeven regelmatige inkomsten die voortvloeien uit het verhuren van onroerende goederen waarvan de garant de eigenaar is;
- het rustpensioen dat door een openbare overheid wordt betaald;
- de uitkeringen voor gehandicapte personen (inkomensvervangende tegemoetkoming, integratietegemoetkoming en invaliditeitsuitkering);
- de werkloosheidsuitkeringen.

Er wordt echter geen rekening gehouden met de volgende inkomsten:

- sommige inkomsten uit aanvullende stelsels, zoals het leefloon en de aanvullende kinderbijslag;
- financiële maatschappelijke bijstand (OCMW);
- kinderbijslag;
- wachtuitkeringen;
- overgangsuitkering;
- de inkomsten uit een interimbetrekking;
- de inkomsten uit een arbeidsovereenkomst ondertekend op grond van artikel 60, § 7, van de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van 08/07/1976⁶.

6. Welk document moet de garant ondertekenen?

De verbintenis tot tenlasteneming moet in overeenstemming zijn met de **bijlage 3bis** van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981.

Het eerste deel is de verbintenis tot tenlasteneming en het tweede deel bevat informatie die bestemd is voor de garant en de ten laste genomen vreemdeling.

De garant moet de rubrieken A en B van het eerste deel (Deel I) leesbaar, zonder doorhalingen of wijzigingen, invullen en in de rubriek D ondertekenen. Vervolgens moet hij zijn handtekening laten legaliseren bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats.

Het wordt aanbevolen dat de garant het document **op een computer** invult (en niet met de hand) om de behandeling te versnellen.

⁶ Deze overeenkomst moet de persoon die ze ondertekent in staat stellen gedurende een periode te werken, waarna hij volledige sociale uitkeringen kan verkrijgen. De arbeidsovereenkomst voorziet trouwens dat de overeenkomst automatisch eindigt wanneer de persoon lang genoeg heeft gewerkt om volledige sociale uitkeringen te verkrijgen.